

F

1919. január 7-én, Dunaalmáson született. Komáromban, a Győri Magyar Királyi Állami Textilipari Szakiskolában végzett, majd a Budapesti Műszaki Egyetemen tanult tovább.

A Soproni Pamutipari Vállalatnál (később PNYV Soproni Pamutipar) dolgozott 1937-től egészen 1979. évi nyugdíjba vonulásáig. Volt gyárvezető helyettes, gyárvezető, főtechnológus, főmérnök. Az igazgatóváltások idején a köztes időszakokra kapott megbízást a gyár vezetésére. Főmérnökként ment nyugdíjba. Szakmai munkásságának fontos állomása volt a Soproni Pamutipari Vállalat ún. angol csarnokának felépítése, felszerelése és itt a termelés beindítása.

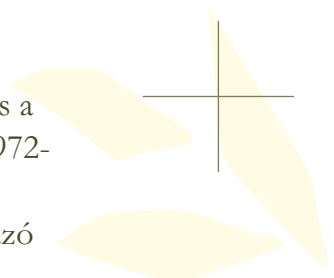
Alapító tanára volt a Soproni Dolgozók Fa-, Ruha- és Textilipari Technikumának (ennek eredeti neve VII. sz. Dolgozók Textiltechnikuma volt). Az igények kielégítésére később több lépésben bővült az iskola profilja. Szívesen és sokat tanított 1951-től kezdve, még nyugdíjba vonulása után is. Tantárgya a szövés technológia volt. Óravázlatait, magyarázatait művészi kivitelű ábrákkal illusztrálta.

FEKETE FERENC

Az 1945 májusában megalakított Magyar Mérnökök és Technikusok Szabad Szakszervezetében előbb szervező titkárként, majd főtitkárként tevékenykedett. 1948-ban alapító tagja volt a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek (TMTE), közel 20 évig aktív tagja az egyesület soproni területi csoportja vezetőségének. Vezetőségi tagként dolgozott a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetségében (MTESZ) is, ahol egy ideig ellátta a titkári, majd az alelnöki feladatokat. A Tudományos Ismeretterjesztő Társulatnak (TIT) elnökségi tagjaként is tevékenykedett egy ciklusban. Tagja volt a Könnyűipari Minisztérium Pamutipari Szakági Tanácsának.

FEKETE FERENC

Jelentősebb publikációja, az 50 éves a Soproni Pamutipar című könyve 1972-ben jelent meg.

A fiatal korában írt verseit tartalmazó kötetet Színek – Fények címmel születésének centenáriumán adták ki.

Rendszeresen tartott előadásokat a MTESZ, a TMTE rendezvényein, gyakran kérték fel TIT előadások megtartására, amit szívesen el is vállalt.

Rendszeresen publikált a szakmai lapokban, többek között a Pamutiparban és a Magyar Textiltechnikában.

Szerkesztőbizottsági tagja volt a Soproni Szemlének, ahol a textilipart és annak történetét bemutató több cikke is megjelent.

Fontosnak tartotta a fiatalok sportolását. Aktív labdarugó pályafutása után játékvezetőként, majd szakosztályvezetőként is vállalt feladatokat.

Munkásságát számos állami és miniszteri kitüntetéssel is elismerték (a Munka Érdemrend ezüst és arany fokozata, több alkalommal a Könnyűipar kiváló dolgozója és Kiváló dolgozó).

Büszke volt az 1978-ban a TMTE által odaítélt Textilipar Fejlesztéséért éremre. Sopron Város Tanácsa társadalmi tevékenységét Lackner Kristóf emlékéremmel ismerte el.

1991. május 13-án hunyt el.

